

При единъ хубавъ слънчевъ день скжперникътъ бзлезълъ да се поразходи. Когато стигналъ до улицата, по която имало най-голъмо движение, той забелѣзалъ, че предъ него върви най-прочутия лѣкарь въ града. Скжперникътъ намислилъ да се възползува отъ това, та дано лѣкарьтъ го прегледа и му даде съветъ безплатно.

Той ускорилъ крачкитѣ си и кога се изправилъ съ него, поздравилъ го и казалъ:

— Много съмъ зле, господинъ докторе, нѣма да ме бжде.

— Отъ какво страдашъ? запиталъ го докторътъ.

— Най-много отъ стомахъ, отвърналъ скжперникътъ. Разтръпнѣ ми е стомаха и никаква храна не мога да приѣма. Докторътъ веднага схваналъ намерението на скжперника и му казалъ:

— Отвори си устата! Затвори си очитѣ! Покажи сега езика, много навѣнъ и стой неподвижно да те прегледамъ хубаво!

Скжперникътъ се спрѣлъ насрѣдъ улицата и изпълнилъ всичко.

Когато следъ нѣколко минути си отворилъ очитѣ, той видлѣъ насъбрани околело себе си много бездѣлници, които го зяпали и се смѣяли.

По сериознитѣ минувачи, като го гледали така съ изплезенъ езикъ, мислили, че скжперникътъ е полудѣлъ.

А лѣкарьтъ билъ вече далеко отъ него и си казалъ:

— За такъвъ скжперникъ, такова лѣкуване.

Преразказалъ Хр. Спасовски.

Мълчелива молба

На едно дете казвали когато, сѣдатъ на обедъ или навечеря да не иска нищо, а мълчеливода чака доде му доде редъ.

Единъ пжтъ като обедвали, не му дали нищо отъ едно ядене, отъ което всички преди да почнатъ да ядатъ, го посолявали.

Като дали на всички отъ това ястие и тѣ го посочили, момчето мълчеливо взело солницата и я сложило предъ себе си.